

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejeman za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld., 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 18 gld., za četrt leta 8 gld., 30 kr., za jeden mesec 1 gld., 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Proračunska razprava v naši deželni zbornici.

II.

Dva okrajna glavarja morala sta občutiti posebno jezo deželnega zbora: glavar v Kočevji in oni v Kranji. Prvemu je očitala napredno-narodna stranka njegovo, po našem in po mnenju mnogih drugih nepostavno postopanje, s kojim hoče na vsak način ponemčiti vasi Drago in Travo. Poslanec Hribar skliceval se je na več slučajev, ki bi — če so resnični, — dokazovali, da pl. Thomann ni mož na svojem mestu, ker mu pred vsem primanjkuje tistega takta, brez kojega glavar v pokrajinah, kjer bijeti dve narodnosti jedna ob drugo, nikakor shajati ne more. V tem oziru je pomenljivo, da so narodni napredni stranki še celo z nemških, Kočevskih krogov dobajali dopisi, da naj bi v zbornici spominjala se Kočevskega okrajnega glavarja, češ, da je postal tak, da še celo Kočevski Nemci z njim več shajati ne morejo. Pl. Thomann in Kočevski Nemci naj se sami mej sabo poravnajo, kakor jim drago; nam pa je na tem, da omenjeni gospod okrajni glavar ne zanaša ognja v slovensko streho, ker germanizatorjev, če tudi napravljajo svoje poskuse samo v kupi vode, v ti vojvodini kratko malo prenašati več ne moremo. Poslanec Hribar je tukaj čvrsto branil slovenski živelj v Kočevski vojvodini, in ob jednem je izročil baronu Heinu celo vrsto prič, ki bodo dokazale, kar se je grajalo.

Okrajnega glavarja Kranjskega pa si je pri ti proračunski debati izposodila naša radikalno-klerikalna stranka, ter mu najprej v tajni seji očitala, da se preveč poteguje za znanega kavalirja, ki nakupuje gorenske planine, ter pri tem stiska slovenskega kmeta, tako, da se je v resnici bati, da končno kmetje pridejo ob planine, bodi si, da jih pokupi baron Born, bodi si, da jim zapre od nekdanj obstoječa pota, po kojih se je do sedaj živina na pašo gonila. Komaj je izvedel okrajni glavar g. Gattenhofer, da je poslanec Žitnik spregovoril nekaj besed proti njemu, pribrumel je v Ljubljano, ter prikrical v redakcijo Slovenčevu, tako, da se je poslanec Žitnik, kakor je nam zatrjeval, skoraj bal, da mu gospod glavar kaj žalega ne stori, ali pa vsaj, da

ga pokliče na dvoboj, kakor je to mej vojaki navada. Z vso odločnostjo moramo protestovati, če bi se postopanje Kranjskega glavarja hotelo udomaćiti, tako da bi v prihodnje ces. kr. okrajni glavarji smeli s palico nad nas prihajati, če bi jim ta ali ona beseda všeč ne bila v listu! Omenjeni okrajni glavar je potem — ko se je umiril, ter sprevidel, da nema pred sabo kmeta, kojemu se smé vse reči, — poslancu Žitniku na dolgo in široko razkladal, da so ga slovenski gospodarji, ko so se borili za svoje prepotrebne planine, morali napačno umeti, češ, da jim je samo razlagal, da morejo planine prodati, da so ga pa napačno umeli, da morajo planine prodati. Naj je stvar ta ali ona, končala se je tako, da je tudi poslanec Žitnik izročil dolgo vrsto prič gospodu deželnemu predsedniku, koje bodo baje dokazale, da so utemeljene pritožbe proti gospodu Gattenhoferju v Kranji. V redu je to, in cesarska vlada naj sedaj prične preiskovati in resnico zasledovati!

Pri gospodu okrajnem glavarju v Kranji pa se moramo še nekaj časa pomuditi, ker nekaj ne moremo zamolčati. Osebo pošten mož je in zategadelj niti trenutka ne dvomimo, da je pri tisti priliki zamenjal dva slovenska glagola, ki sta si v glasu precej podobna, v pomenu pa bistveno različna. In tu imate drastičen dokaz, v kako nesrečo lahko zagazi uradnik, če ni popolnoma večš slovensčine. In gospod Gattenhofer prej kot ne tudi sam ne trdi, da popolnoma umé naš slovenski jezik. Notorično je, da ga ne ume, in kakor vidite, nastala bi bila mej kmeti skoraj mala revolta, in v Tržič bi se bil malo da ne moral odposlati polk vojakov, in vse to radi tega, ker Kranjski okrajni glavar ne razločuje glagola „moči — morem“ od onega „morati — moram“. Sedaj naj nam pa še kdo pride z očitanjem, da pretiravamo, če zahtevamo pri vsakem uradniku popolno znanje slovenskega jezika, ravno tako, kakor ga na primeru zahteva tudi c. kr. deželno sodišče v Ljubljani.

Tudi v tem oziru bila je pomenljiva zadnja proračunska razprava, ker smo tekom nje doživeli, da je na jedni strani baron Hein, na drugi strani pa baron Schwegel — kaj takega se do sedaj še nikdar

pripetilo! — odkrito in kakor je bilo videti s polnim prepričanjem naglašal, da mora vsak uradnik v ti deželi popolno umeti oba deželna jezika, ker sicer uspešnega uradovanja in poslovanja od njega ni pričakovati. Tako je to preprično vprašanje jedenkrat za vselej rešeno, in sedaj ostaja nam samo želja, da bi se vsi tisti, ki uradnike za Kranjsko imenujejo, vselej in pri vsaki priliki — in naj se imenuje tudi prvi sodni zdravnik pri Ljubljanskem deželnem sodišču! — ravnali po navodilih barona Heina in barona Schwegelja, po katerih mora vsak uradnik v ti kronovini oba deželna jezika popolno umeti. Potem nam bode letošnja proračunska debata v deželnem zboru gotovo rodila lepe sadove.

Deželni zbor kranjski.

(XV. seja dné 17. februarja 1894.)

Ob 11. uri otvori dež. glavar Detela sejo in se prečita in odobri zapisnik poslednje seje.

Pol. baron Schwegel stavlja predlog, naj se naroči dež. odboru, da v bodočem zasedanju stavi primerne predloge, kako bi dežela kranjska praznovala redko slavnost 50letnice vladanja Nj. Veličanstva cesarja.

Posl. Svetec imenom vseh narodnih poslancev izraža čute slovenskega naroda do priljubljenega vladarja po besedah pesnika: „Hrast se omaje in hrib, zvestoba Slovenca ne gane“, in je gotov, da bode slovenski narod navdušeno praznoval petdesetletnico cesarjevo.

Dež. glavar konstatuje, da je po tej izjavi predlog vzprejet jednoglasno.

Posl. Povše poroča imenom upravnega odseka o dodatnih naredbah gledé nedeljskega posvečevanja. Navaja izgleda iz družib dežel, kjer se strogo praznuje ob nedeljah. V naši katoliški državi bi pač moralo biti vsaj približno jednako. Mnogo obrtnikov izreklo se je za strogi nedeljski počitek, ki naj se raztegne tudi na prodajalnice. Odsek predlaga:

1.) Visoka c. kr. deželna vlada se pozivlje, izposlovati na pristojnem mestu k § 2, lit. B točka

LISTEK.

Preko pol Bosne.

Črtica s pota. Priobčl A. Podgorec.

Adijo, le zdrava ostani . . .

Narodna pesem.

Danes tukaj, jutri tam . . .

J. Stritar.

Deževen jesenski dan je bil, ko sem ostavljal prijazno, malo bosensko mesto. Ljubka Bosanka pripela mi je šopek na sukno za slovo. Solzne so nama bile oči, še jedenkrat podala sva si roko potem pa sem sel na voz in voznik mi Huso poglal je konje v dir; tamkaj na razpotji čakali so me prijatelji, poljubil sem se z njimi, viknil jim „z Bogom“, „na svidenje“, istotako oni meni in očil sem se. —

Otožne misli rojile so mi po glavi. Razmišljal sem, da li se bodem še kedaj in kako sestal s prijatelji, ki sem jih ostavil, šopek pa me je spominjal časov, ko sem kramljal ob jasnih večerih s prijazno Jelko, ko me je ona izpraševala o moji domovini, ter sem ji pripovedoval, da tamkaj ob obrežju Save živi narod soroden njenemu, da se tamkaj vrste lepe

vasi in mesta, bele cerkve, prijazne hiše, vinorodne gorice in da se tudi tamkaj čista ljubezen — — —

V takih mislih mi je čas dosti hitro mineval, dasi je bilo potovanje skozi gozd in v deževji precej neprijetno.

Drugi dan sedel sem v železničnem vozu. Društvo sem imel raznovrstno. V početku se nisem dosti brigal za sopotnike, ko me je pa postarna dama, ki je potovala z ljubko hčerko v Sarajevo, ogovorila, zapel sem se v živahen pogovor z njo ter poizvedel, da je vdova po višjem uradniku, da ona sedaj živi v Zagrebu ter da potuje v Sarajevo k starejši hčeri, ki je tamkaj omožena. Umé se, da sem ji moral tudi jaz povedati uzrok potovanju. —

Na postajah Dobo, Maglaj in Žepče spomnil sem se živo okupacije ter se čudil velikemu napredku tekom petnajstih let.

Doboj je prilično mestece z lepim kolodvorom. Le-tu je bil nekedaj znamenit grad, kot obrana doline reke Bosne.

Danes je tudi Doboj, kakor vsa ostala bosenska mesta, deloma izgubil staro lice.

Za Dobojem je postaja Ušora, kjer se je pred kratkim otvorila tovarna za sladkor.

Na desnem bregu Bosne razprostira se Maglaj

s sedežem okrajnega predstojništva in drugimi uradi. Mesto ni posebna lepota a ima dosti slikovit položaj v znožji planine Ozrena. Prebivalci so večinoma Muhamedanci, poleg teh je pa tudi nekaj pravoslavnih.

Na levem bregu Bosne pa stoji Žepče, kjer je okrajno predstojništvo, davkarija in okrajna sodnija. Dočim so v mestu prebivalci skoro samo muhamedanskega veroizpovedanja ter le nekoliko pomešani s pravoslavnimi, nabaja se v okolici precej rimokatolikov. Naiznamenitejše katoliško selo je Ponievo.

Pred leti, ko sem mlad dečko čital o Bosni in „vojski“ le-tam, pač nisem mislil, da bodem kedaj na lastne oči gledal ta mesta, še manj pa, da se bode tekom tako kratkega časa toliko izpremenilo.

Pustivši za sobom postaji „Ham-begov“ in „Numila“ zavije se železnica v precej ozko in romantično dolino. Tu se tik železnične proge, na kamenitem brdu, dviga bivša stara trdnjavnica Vranduk. Vsaki čas človek misli, da se bode sedaj pa sedaj zrušila in zvalila v reko Bosno. V stari zgodovini je zavzemal Vranduk dosti važno mesto. Tako pripoveduje V. Klaić, da je tu izdal leta 1449. kralj Stefan Tomaž, knezu Nikoli Trogiranu neko

10., ministerske naredbe z dne 17. maja 1885, drž. zak. št. 83, dodatek, vsled katerega bode prodajalcem specerijskega, kolonijalnega blaga, delikates prav tako prodajalcem tobaka in smodk ter loterijam v vsem obsegu vojvodine Kranjske zapovedano, da ob nedeljah zapirajo svoje prodajalnice ob 12. uri popoldne.

2.) Visoka vlada naj strogo pazi na to, da se sedanje določbe obrtnega reda natančno izpolnjujejo ter tudi, da se službujočim v obrtnih in trgovinah ter prodajalnicah živil in tobaka omogočuje zadostovati njih verskim dolžnostim ter udeleževati se predpoludanske službe Božje tudi po praznikih kakor veli § 75. obrtnega reda.

3.) Ker se vršijo v državnem zboru oziroma v obrtnem odseku obravnave, ki merijo na to, da se obrtni red predela in sicer osobito tudi v tem, da se nedeljski počitek povsem upelje, oziroma razširi in upelje tudi v prodajalnicah za živila, kakor tudi za tabačne trafike in loterije, naroča deželni zbor deželnemu odboru, da obvesti visoko c. kr. deželno vlado, da se deželni zbor vojvodine kranjske izreka za to, da se v nameravanem novem obrtnem redu strogo zagotovi posvečevanje ne le nedelj, ampak tudi raznikov in sicer za vse panoge obrti, tudi za prodajalnice živil in tobaka.

Posl. Klun pravi, da je nedeljski počitek že tako star kakor človeški rod, kar dokazuje iz svetega pisma. Še le v noveji dobi se je vedno bolj zanemarjal, ker vse skače okolu zlatega teleta in dušno in telesno uničuje milijone delavcev in nedoraslih otrok, ki morajo delati kakor sužnji. Pravi, da posl. Hribarja predlog ne zadostuje krščanskemu človeku in polemizuje proti radikalcem rekoč, da je navel razloge, katerih njegovi somišljeniki niso podpisali omenjenega predloga. Stavlja še dodatek, da žganjarije ostanejo zaprte od nedelje zvečer ob 6. uri do drugega dne zjutraj.

Posl. Hribar pravi, da bi si bil kanonik Klun lahko prihranil svojo pridigo, ker je itak njegov organ že govoril dosti obširno. Sicer pa je zvedel, da njegovega predloga nekateri poslanci niti v roke niso dobili, da ga torej niso mogli podpisati, če bi tudi hoteli, ker to ni bilo vseč g. kanoniku. Njegova pridiga je bila reč pri pičlo odmerjenem času prava pokora za zbornico. Glasoval bode za predloge odseka in dostavek posl. Kluna, vseh trafik pa finančno vodstvo ne bode puščalo zapirati, posebno ako niso združene s prodajalnicami, zato jih on ni vzel v svoj predlog in prosi dež. predsednika, naj bi ne zaviral potrjenja teh določb.

Ko je govoril še poročevalec, vzprejmejo se predlogi odseka in dodatni predlog posl. Kluna.

Posl. dr. Tavčar poroča o zgradbi ceste Hrib-Sodražica, odsek predlaga:

Visoki deželni zbor izvoli skleniti:

1.) Okrajnemu cestnemu odboru Ribniškemu se dovoljuje, da sme v tamošnjem skladovnem okraju za obrestovanje in amortizacijo posojila za izvršitev cestne zgradbe Hrib-Sodražica od leta 1894. naprej skozi 40 let razen one priklade, katera bode v pokritje potrebščine za kurentno vzdrževanje cest potrebna in katero bode po dotičnih zakonitih določilih od slučaja do slučaja dovoljevati, pobirati

povelje, da sme odpreti tri prodajalnice in to v Spljetu, Hvojnici in Jajcu. V Vranduku je bila vsled Budimskega mira 1503. l. meja mej turško in ogersko hrvatsko Bosno.

Kraj je jako slikovit in sedeč po njegovi legi tudi zdrav.

V razgovoru z damo, ki sem jo prej omenil, minil je hitro čas in nakrat smo dospeli v Zenico.

To ti je čedno mesto. Že sam kolodvor z vrlo fino urejeno restavracijo ti imponuje, da ne omenjam družab važnih, moderno sezidanih poslopij: papirnice, kaznilnice, tvornice za železo. V mestu samem so prebivalci različnih veroizpovedanj pomešani, ter je dosti živahna trgovina. Še pred okupacijo brojila je Zenica do 1300 prebivalcev. Tu je precejšen promet. Vlak, ki vozi iz Broda v Sarajevo, dolazi v Zenico okolu poludne in tu obedujó potniki. — Kaznilnica je po svojem obliku in uredjenosti jedna najmodernejših v celi Avstro-Ogerski.

V sprednji zgradi so pisarne in vojašnica, takoj za to je glavna zgrada s tremi krili za kaznjence, na desni strani je zgrada za samotne zapore a na levi je bolnišnica. Zadaj za temi je gospodarsko poslopje s kuhinjo, shrambami, parnim mlinom, katoliško in pravoslavno kapelico, džamijo in šolo. (Dalje prih.)

daljno 8%, priklado na vse neposredne davka z izvaanednimi dokladami vred.

2.) Deželnemu odboru se naroča, da zaradi predpisa in pobiranja te priklade vsakokrat ukrene, kar treba. — Se vzprejme.

Posl. Lenarčič poroča o neki cesti v Ložkem okraju in se vzprejme predlog odseka:

Visoki deželni zbor naj sklene:

1.) V cestnem okraju Ložkem se nahajajoča 6 km dolga občinska cesta, ki se začneja v Starem Trgu in drži čez Markovec, Verhniko in Uševak, ki dalje naprej mej Rudobom in Igovasio križa deželno cesto iz Loža v Planino in se blizu studenca pri Igivasi združi z okrajno cesto držečo na Kozarše in do knez Schöaburgove gozdne ceste, se uvrsti mej okrajne ceste ter preide v oskrbovanje Ložkega okrajnega cestnega odbora, kakor hitro jo bodo sedanji skladovniki dobro posuli ter jo pripravili v stanje, ki je predpisano za okrajne ceste, in ko bode podobčina Verhniška na njej se nahajajoči most čez potok Obrh nov naredila.

2.) Deželnemu odboru se naroča, da zaradi izročitve ceste v oskrbovanje okrajnega cestnega odbora Ložkega potrebno ukrene.

Posl. dr. Papež poroča o preložitvi okrajne ceste z Radeč v Dol. Dovolji se okr. cestnemu odboru Radeškemu podpora 3500 gl. za stroške projektovane ceste in se vzprejme načrt zakona, ki določuje:

V zakonu o uvrstitvi cest z dne 2. aprila 1866 l., navedena okrajna cesta z Radeč v Dol je v delni v cestnem okraju Radeškem ležeči progji na Bruneku mej km 2 + 608 m in km 4 + 291 m preložiti po projektu, katerega je dal izdelati okrajni cestni odbor za cestni skladovni okraj Radeče.

Posl. Murnik stavi nujni predlog:

Deželni odbor se pooblašča, da sme oni del nagrade, dovoljene vsaji dne 16. februarja 1894 l. pri pobiranju deželne naklade na žgane opojne tekočine poslujočim dacarjem plodonosno naložiti in v prihodnjem zasedanju poročati in nasvete staviti, ali in kako bi se mogli dacarji po zadovoljljni službi upokojiti.

Ko bi se ta stvar ne mogla konečno rešiti v prihodnjem zasedanju, izvršiti bo tudi glede dacarjev sklep z dne 16. februarja 1894., sklenjen v III. resoluciji povodom obravnave o proračunu deželnega zaklada za 1894. l.

Ko je utemeljil nujnost predloga, vzprejel se je predlog brez daljne debate.

Posl. vit. Langer poroča o delitvi cestnega skladovnega okraja Radovljiškega v dva cestna okraja. — Vzprejme se predlog:

Sedanji cestni skladovni okraj Radovljiški se deli v dva cestna skladovna okraja, katera se imenujeta Bled in Radovljica.

Prvi obsega občine Bled, Gorje, Bistrica in Srednja Vas, drugi pa občine Radovljica, Predtrg, Lancovo, Ovšiša, Kamna Gorica, Kropa, Mošnje, Begnje, Breznica in Lesce.

Potem je bila tajna seja, ko se je javna seja zaključila ob 1/3 uri in se bode nadaljevala ob 4. uri

Popoldanska seja.

Ob 4 1/4. uri otvori deželni glavar seja.

Posl. Višnikar naznanja sklepe iz tajne seje, v kateri se je vzprejel načrt za reorganizacijo deželnih uradov. Imenovan je deželnim knjigovodjo g. Prelesnik. Izvršitev teh sklepov se prepušča dež. odboru.

Posl. baron Apfalter poroča imenom davčnega odseka o samostalnem predlogu glede deleža dežel pri prihodkih novega osebnega dohodninskega davka. Odsek predlaga:

Deželnemu odboru se naroča, da predloži visoki vladi izvajanja in želje, ki so se čule v dež. zboru, ter jo prosi, da pridene njena opazovanja o razmerah v deželi vis. c. kr. finančnemu ministerstvu v blagovoljno uvaževanje in jih predloži potem peticij obema zbornicama državnega zbora!

Posl. Pakiž se zahvaljuje odseku in priporoča, da se vzprejmejo predlogi. — Se zgodi.

Posl. dr. Tavčar poroča imenom upravnega odseka o samostalnem predlogu gledé slovenskega učnega jezika na c. kr. državnih gimnazijah v Ljubljani in v Novem Mestu in gledé izdavanja slovenskih šolskih knjig.

Upravni odsek obžaluje, da tako važni predlogi pridejo tako kasno v posvetovanje, odsek je mnenja, da se slovenski pouk na višji gimnaziji

prav lahko pomnoži in razširi. Deželni odbor naj bi pokazal nekoliko več energije glede nabave učnih knjig. Za sedaj predlaga odsek:

Deželnemu odboru se naroča: 1. da pri c. kr. deželnem šolskem svetu neutegoma in z vso energijo stori potrebne korake, da se bode s šolskim letom 1895/96 na c. kr. državnih gimnazijah v Ljubljani in v Novem Mestu začelo v petem razredu poučevati verouk, latinščino, matematiko in naravoslovje v slovenskem jeziku; 2. da za izdavanje šolskih knjig dovoljeni in dostej neporabljeni kredit porabi za pisateljske nagrade in založbo slovenskih učnih knjig za peti in šesti gimnazijski razred.

Po kratki debati, katere se udeležita poslanca dr. Schaffer in dr. Vošnjak, ki pojasnjuje, kaj se je že storilo, da se pridobe potrebni rokopisi šolskih knjig ter poudarja, da dež. odbor ni kriv, če se ni oglasilo dovolj pisateljev šolskih knjig, vzprejmejo se predlogi odseka.

Posl. Lenarčič poroča imenom upravnega odseka o samostalnem predlogu gledé slovenskega jezika pri c. kr. poštnem in brzojavnem nadravnateljstvu v Trstu in gledé slovenskih napisov nad odotnimi uradi.

Odsek, spoznavši, da je zbornica kompetentna za to vprašanje, se pridruži predlogu posl. Hribarja. Vzprejme se predlog odseka:

Deželnemu odboru se naroča, obrniti se do c. kr. trgovinskega ministerstva z obrazloženo zahtevo, da se pri c. kr. poštnem in brzojavnem nadravnateljstvu v Trstu zagotovi slovenskemu jeziku ona veljava, katera mu gre z ozirom na ogromno večino prebivalstva vojvodine Kranjske; zlasti da se napisi nad uradi c. kr. poštnega in brzojavnega ravnateljstva napravijo tudi v slovenskem jeziku.

Posl. Stegnar poroča imenom odseka za letno poročilo o letnem poročilu dež. odbora in sicer §. 9. ustanove, ki naj se vzame na znanje, prošnji Komenske občine pa naj se ustrezno kolikor je to mogoče. K tej točki se oglasita poslanca Krsnik in dr. Schaffer, prvi želi, naj deželni odbor v bodočem zasedanju poroča, kaj je storil gledé te prošnje, drugi pa izreka željo, naj se bolnica ustanovi tako, da bi dežela ne imela stroškov, namreč le iz dohodkov ustanove. Predlogi odsekov se vzprejmejo, isto tako dodatni predlog posl. Kranika.

O istega poročila §. 10. osebne stvari poroča posl. Lenarčič ter se vzprejmejo brez debate. O §. 11. različne stvari se prične takoj podrobna razprava. Vzamejo se na znanje marg. štev. 1.—24. brez ugovora. Poročevalec omenja mnozih nevarnih objektov na progji južne železnice mej Ljubljano in Logatec, ki so deloma, kakor mostova čez Ljubljano je provizorični. Treba je kaj ukreniti za varnost prometa in da se ne ovira promet na Ljubljani. Stavlja torej predlog:

Deželnemu odboru se naroča, da opozori visoko trgovinsko ministerstvo na nedostatke in nevarnosti proge Ljubljana-Logatec v tem smislu, da ona da studirati, kako bi se preložila ta proga na drugi breg Ljubljanskega barja, po kateri preložitvi bi odpadli vsi drugi in nevarni objekti sedanje proge in bi bila zveza s Trstom osigurjena tudi o nevarnih časih.

K marg. štev. 25. (drugovrstne železnice) se oglasi posl. Hribar in poudarja z zadoščenjem, da se je o železnicah govorilo obširno v poročilu dež. odbora in odgovarja na nekatere opombe poslanca Šukljeja, ki jih je izustil, ko je utemeljeval svoj predlog o Belokranjski železnici. Stavi nastopni predlog:

Deželnemu odboru se naroča, naj kar najhitreje mogoče odpošlje deželnega inženirja J. V. Hraskega na Štajersko z nalogo, da prouči tamošnje deželno železništvo, ter mu podá nasvete, v kakoršnej meri bi se imelo v vojvodini Kranjskej prestopiti k reševanju tega tudi za-njo jako važnega vprašanja.

Ob enem se pooblašča deželni odbor, da, ako se mu zdi potrebno, naprosi tudi kacega železniškega tehnika za mnenje o omenjenem vprašanju.

V bodočem zasedanju pa naj deželni odbor, gledé samostalnega predloga iz XIV. seje z dne 13. maja 1893 tičočega se drugovrstnih železnic, podá obrazložene predloge.

Predlog se vzprejme in s tem je dovršen dnevni red poslednje seje.

Dež. glavar Detela poudarja z veseljem, da se je delovalo zložno in uspešno in izraža toplo zahvalo odsekom in njihovim načelnikom. Nemški nadaljuje

in izreka hvalo tudi nemškimi poslancem. Zahvaljuje se dež. predsedniku baronu H. inu slovenski in nemški, izrekajoč nado, da bo podpiral vedno delovanje zbora ter konča s trikratnim Slava! in Hoch-licem cesarju! Poslanci ponavljajo trikrat: Slava! Hoch!

Posl. Svetec izreka hvalo dež. glavarju Deteli in njega namestniku baronu Apfalternu za vestno in točno izpolnjevanje trudapolne naloge.

Dež. predsednik baron Hein, začenjajoč slovenski, omenja, da so sklenjeni stroški za korist dežele in se zahvali vsem poslancem za njih delovanje, nadaljujoč nemški, da se nada, da se s časom nasprotstva še bolj ublažé.

Posl. baron Apfaltern imenom nemških poslancev izreka zahvalo dež. glavarju in se pridruži želji dež. predsednika.

Deželni glavar potem zaključi zasedanje ob 6. uri zvečer.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 19. februarja.

Državni zbor.

Ministerske konference vrše se dan na dan, a zvalile so doslej samo patent, s katerim se je sklical drž. zbor na dan 22. t. m. Zasedanje ne bo dolgo. Trajalo bo do svetne nedelje in po Veliki noči kvečjemu do Binkošti. V dveh mesecih se kaj posebnega pač ne bo moglo storiti. Daevni red za prvo sejo je že sestavljen, in govori se tudi, da se sestavi poseben program delovanju delavne večine. Na dnevni red prve seje postavil je baron Chlumecy same peticije, dasi je mnogo drugih nujnih in važnih stvari, katere bi bilo rešiti. Tu sem spada premebna tiskovina zakona. Tašff je že lani „zmernim“ strankam obvezno obljubil, da se reši ta stvar. Človek bi mislil, da bo liberalna leвица sedaj, ko je na krmilu, hitela pokazati svojo svobodomiselnost in bo stvar čim hitreje doglala. Kaj šel Nemci se še ne ganejo. Stranka, ki je mogla — izvzemši posl. Beera in Exnerja — glisovati za izjemne naredbe v Pragi, ki kliče dvakrat na dan po policiji zoper svoje slovanske in nemške nasprotnike, katere zastopniki z demokratom Koppom vred so v odseku za kazenski zakon glasovali za reakcijo in ki je v Spinččevi sferi podpirala Gautscha, taka stranka bi ravnala nedosledno, ako bi zavzela glede vprašanja o reformi tiskovnega zakona liberalno stališče. Imunitetna sfera Spinččeva datira od Velike noči l. 1892, a kdo vé, bo-li o veliki noči l. 1894. rešena. V vsakem drugem parlamentu na svetu bi se bila ta sfera rešila v dveh dneh in to v jedino pravičnem zmislu, v tem namreč, da bi se zahtevala satisfakcija za dotičnega poslance. Pri nas seveda je to drugače, pri nas se je večina imunitetnega odseka proti pravu izrekla in odobrila krivico. Vzlic temu se je Gautsch bal, da pride stvar v plenum in trdil se je, zadržati razpravo čim dlje mogoče. S pomočjo večine se mu je to posrečilo. Njegov naslednik je skušal to stvar iz lepa rešiti in zbornično predsedstvo je obljubilo, da pride koj po novem letu v plenum — a najuovejše naše informacije nas poučujejo, da se bo stvar zopet na nedoločen čas odložila in sicer Italijanom na ljubav. Vlada se boji, da bi pri razpravi morda kdo povedal Italijanom, da je Spinčč žrtve njihovega zdivjanega fanatizma in to bi jih seveda jezilo. Ker pa so p. n. g. iredentovci kakor nemški prusjaki uvrščeni mej „državo ohranjujoče elemente“, črnožolti primorski Hrvati in Slovenci pa mej „radikalne, državni nevarne“ elemente, zato se Spinččeva sfera ali sploh ne bo rešila ali pa tako, kakor žele Italijani. Tretja važna stvar, ki tudi ne pride v razpravo, je novi kazenski zakon. Stvar se zavlačuje že 25 let in grof Schönborn je le zategadelj ostal pravosodni minister, da jo dožene. Zakon je pripravljen za plenum, a hkrati dvignili so se proti nemu klerikalci, ki ž njim niso zadovoljni, češ, da je preveč liberalen, dasi ga je grof Pininski zelo premenil v konservativnem, in političis celo v skrajno reakcionarnem zmislu. Vzlic temu se mu konservativci ustavljajo in sicer zaradi § ov o dvoboju in o veri. Sicer pa niso jedino konservativni člani Hohenwartovega kluba nezadovoljni, nego tudi Rumuni in grof Hohenwart se bo izkazal kot velik diplomat, če prepreči krizo v klubu.

Deželni zbori.

Izvemši dolenjevavstrijski deželni zbor so v soboto vsi deželni zbori zaključili letošnje zasedanje, tudi dalmatinski, v katerem torej po vladni previdnosti ni prišla v obravnavo adresa glede združenja Dalmacije s Hrvatsko. V političnem oziru treba je konstatovati, da se je debata sukala okolu kolicije, kateri so se v različnih jezikih prepevali slavospevi. Držale se pa koalicijske stranke niso nikjer svojega programa, nego povsod postopale proti Slovanom neprijazno.

Voltna reforma.

Nekateri Dunajski listi javljajo, da se je ministerski svet glede volilnih načel, po katerih bodo izdelati načrt volilne reforme, popolnoma zjedini. V kratkem se začne dogovarjanje mej vlado in voditelji

koaličnih strank. Kaka so načela, za katera so se zjedini ministri, o tem molčé vsi listi.

Pravda proti „Omladini“.

V soboto se je zaključila razprava. Eks-offo zagovornik sodni pristav Barnaš je zatožence dosti dobro zagovarjal in v svoji dupliki celo naglašal, da je bil po njegovem prepričanji umorjeni Mrva v neposredni zvezi s policijo in še več, da je bil agent provocateur, ki je dobival za svoje delovanje nagrado od policije. Ta izrek zagovornikov beležijo nemški listi kot nekaj posebnega, najbrž ker se jim čudno zdi, da se upa sodni uradnik ne glede na svojo karijero vestno izvrševati prevzeto nalogo. Sodba se razglasi v sredo in se za tisti dan izdajajo ustopnice, ker bo razprava javna.

Vnanje države.

Res serbicae.

Srbski radikalci imajo že od nekaj prav ozke zveze z Novosadsko „Zastavo“ in cesar ne morejo ali ne smejo pisati v svojih domačih listih, to sporočé „Zastavi“. Te dni pričel je ta list senzacijonaten članek pod zaglavjem „Krv če potečé“. Pisatelj članka pravi, da nastane v Srbiji še gotovo revolucija. Prouzroči jo Milan, „ta, v grehu rojeni nesrečnik“. Proslavlja potem po prevratu aprila meseca l. l. imenovano radikalno ministerstvo in popisuje njega odstranjenje pa nadaljuje: „In zapeljali so mladega kralja, prejšnji mož našega zupanja (namreč kralj Aleksander) padel je v blato, grešil proti svojemu ponosu in izgubil svojo čast. Devet desetnik naroda potisnil je v kot, da zadovolji naprednjake, liberalce in še nekega človeka, Milana. Zavoljo Milanove pohlepnosti moral je mladi kralj pasti v blato in kršiti ustavo. To je politika hazardista... No, počakajte vi politični razudanci... ako mora že srbska kri teči, zrušil se bo tudi prestol.“ Potem govori pisatelj rečenega članka o Karagjorgju, o Milošu in o vladi kneza Mihajla ter pravi: „Padla je tudi glava Mihajlova. V teh kritičnih dneh je vodja liberalcev, Jovan Ristić ta stari lisjak, zasledil lažnivo kri Obrenovičev v žilah kneza Milana. Iz Pariškegava-jaškega zavoda pripeljal ga je na prestol, da sam zavlada Srbiji.“ Po karakterizovanju Milanove vlade piše člankar: „Pleme Karagjorgjevića pokazalo se je slabotno, nedoraslo težkim okolnostim. Čsto pleme Obrenovičev izumrlo je z Mihajlom, a nesrečnik, ki se zove Milan Obrenović, ni iz plemena Obrenovičev. Dvorskim spletkam ne bo na dvoru potomcev Karagjorgja in Obrenovića nikdar konca. Nesrečne te spletke bi se uničile samo na ta način, da bi se na srbski prestol posadil kak član iz carske rodovine Romanovov, iz krila bratske nampravoslavne Rusije... ki bi mogel preprečiti revolucijo... Sedaj ima besedo srbski narod. Ako ne spregovori, jasno in gromovito, ako ne stori svoje dolžnosti, potem se bo moral srbska kri prelivati — in prelivala se bode!“

Anarhisti na Angleškem.

Anarhisti imeli so doslej na Angleškem najvarnejše zavetišče. Tam tabori centralno vodstvo in vodi anarhistično gibanje na kontinentu, dočim ne stori na Angleškem prav nič nezakonitega, boječ se, da izgubi s tem svoje zavetišče. Zadnji čas prišlo je v London več francoskih anarhistov in jeden izmej njih, neki Bourdin, je nameraval razstreliti zvezdar-nico, a pripravljena bomba razpočila je v njegovem žepu in ga ubila. Policija je vsled tega dogodka svojo pozornost posvetila tudi anarhistom in jih obiskala v njihovem klubu, kjer je ujela kakih 80 teh mož. Pri vseh so se vršile hišne preiskave, a ker se ni pri njih nič sumnega našlo, izpustila jih je policija z obljubo, da jim bo odslej posvečevala posebno pozornost.

Dopisi.

Iz Novega Yorka, 1. februarja. [Izv. dop.] (Naše pevsko društvo.) Tukajšnje slovensko pevsko in podporno društvo „Lira“ priredilo je 27. p. m. v prostorih gospoda Černi 423 E 75 ulica Vodnikovo slavnost s sledečim vzporedom: 1. Overture, svira orkester. 2. Slavnostni govor, g. Fran Sakser. 3. „Slovau“, (J. Vašek), poje zbor. 4. „Moja rožica“ (A. Nedved), zbor. 5. „Tičica“ (F. Majer), čveterospiev. 6. „Da me ljubiš, dete lepo“, (V. Vavpotič), zbor. 7. „Kaj bi mi srce ogrelo“ (K. Mašek). K slavnosti zbrala se je skoraj cela tukajšnja slovenska kolonija, a tudi mnogo Čehov in Hrvatov iz okolice bilo je navzočih. Slavnostni govor prevzel je gosp. Fran Sakser, urednik „Glas Naroda“; izvršil je svojo nalogo jako dobro. Pesmi, koje so bile na vzporedu, pele so se še precej dobro, vendar bi pa bilo mlademu predsedniku g. Remsu svetovati, da ne pusti pevce mučiti s tako težkimi kompozicijami, vsaj imamo vendar dosti lepih in lahkih slovenskih pesmij. Priznati se morajo sicer zasluge, koje si je predsednik za društvo pridobil, vendar pa v tem oziru zasluži, da se ga malo pokara. Po končanem vzporedu pričel se je ples. Z lic

vseh navzočnikov žarilo je veselje in ne zastonj, sa je bila to vendar prva Vodnikova slavnost v Ameriki, in ta dan zapisan mora biti s zlatimi črkami v zgodovini v Ameriki bivajočih Slovencev! Pri običajni večerji zahvalil se je predsednik v kratkem, jednatem govoru bratom pevcem za njih požrtvovalni trud, bratu Sakser-ju za njegov izvrstni govor in slednjič pričujočim Čehom in Hrvatom za njih poset. V imenu Hrvatov zahvalil se je g. Kindrić iz Glenville Conn. ter napil „Liri“, želeč ji dober napredek. Po večerji dobila je vsaka navzoča dama lep šopek vijolic. Cela družba zabavala se je pri lepih govorih in plesu do ranega jutra in vsak udeleženec šel je pri svitu zarje domov v zavesti, da je prebil lep večer v družbi slovenskih bratov. „Liri“ pa, koje smemo po pravici imenovati najinteligentnejše slovensko društvo v Ameriki, pa kličemo: „Le tako naprej, uspeh ne bode izostal!“

Domače stvari.

— (Umrli je) v soboto dne 17. t. m. po kratki hudi bolezni v tukajšnji bolnici, kjer je bival nekaj dni zarad potrebne operacije, g. Andrej Jekovec, učitelj v Kamni Gorici. Rajnik je bil porojen l. 1840 v Češnjevku pri Cerkljah, dovršil je sedem gimnazijskih razredov in bil na to več let član gledališke družbe diletantov Dramatičnega društva kot vrstnik pokojnega Schmidta, Podkrajškove, Jamnikove itd. Stareji obiskovalci slovenskega gledališča se gotovo še spominjajo nanj. L. 1877 pa je prestopil, kakor njegov tovariš Schmidt k učitelstvu in služil najprej v Ljubnem, zljaj pa že mnogo let v Kamni Gorici na Gorenjskem, kjer ga je zarad njegovega vrliga in poštenega značaja čislal vsak, kdor ga je poznal. Pogreba, ki je bil danes ob 5. uri popoldne, udeležilo se je tudi mnogo članov slovenskega gledališča, ki so položili venec na grob pokojnika. Budi mu obranjen blag spomin!

— (Iz pisarne slovenskega narodnega gledališča) Ker je na nekaterih že razposlanih gledaliških listih ostala pomota, da bode slovenska predstava v soboto dne 24. t. m., se opozarja slavno občinstvo, da bodeta reprizi tako sijajno uspele Smetanove opere „Prodana nevesta“ v sredo dne 21. in v petek dne 23. t. m., kakor smo že naznanili v našem listu. Alegorična živa podoba po Ouveraturi se bode ponavljala vsled izrecne želje rodoljubnega občinstva samo še pri teh dveh predstavah, potem pa nič več. V nedeljo dne 25. t. m. bode zopet dramatična predstava.

— (Slovensko gledališče.) Kdor bi trdil, da je „Stric bogatin“ dobra, dubovita ali zabavna igra, bi močno pretiraval, kakor bi pretiraval tisti, kdor bi trdil, da so vse toilette, v katerih so sinoči nastopile dame, ukusne, četudi so morda narejene po najuovejši modi. Uspeha pa ta igra za celo ne more imeti, če vsak član igralnega osebja ne zastavi vseh svojih sil, da prevzeto nalogo kar najboljša reši. To se je videlo pri večerašnji predstavi, pri kateri ni bilo vse tako, kakor bi moglo in moralo biti. Gospa Borštnikova je bila živahna in ljubezniva Irma, g. Borštnik prav karakterističen dvorni svetnik Levin, isto priznanje kakor njima gre tudi gospč. Nigrinovi in gospč. Slavčevi, pa tudi gospe Danilo vi. Tudi nekatere manjše vloge so se dobro rešile. Gledališče je bilo dobro obiskano.

— (Vodstvo družbe sv. Cirila in Metod v Ljubljani) je imelo dne 7. februarja svojo LXXIV. sejo. Navzočni: Tomo Zupan (prvomestnik), dr. vitez Bleweis, Ivan Hribar, Anton Kolbar, Ivan Murnik, Luka Svetec (podpredsednik), dr. Jos. Vošnjak (blagajnik), Andrej Zamejic, Anton Žlogar, (zapisnikar). — Nadzornik Vrhovnik službeno zadržan. Denarničar dr. Vošnjak poroča o dohodkih in troških preteklega leta. Sklepni računi kažejo večje prispevke nego v prejšnji upravni dobi, a tudi izdatki so vsled družbinih zavodov poskočili. Našteje posojilnica, v katerih je naložen družbin denar. — Tajuik naznanja dospela uloge in prošnje; omenja, katere so bile rešene upravnim putem, kar se odobrovatno sprejme na znanje. — Nekaterim prošnjam za podaritev knjig se je ustreglo. — Zastran Velikovske šole in družbinih zavodov v Trstu se je potrebno odredilo. — Ker je družba od č. Mariborskih bogoslovcev prejela v dar čisto nova brda za tamburaški zbor, opozarjamo s tem one rodoljube, kateri snujejo take zборе, da tamburice lahko kupijo pri družbinem vodstvu pod ugodnimi pogoji.

(Kronski darovi družbi sv. Cirila in Metoda.) Uredništvu našega lista sta poslala: G. Ženika Auerjeva v Ljubljani 12 kron. — G. J. Pokorn v Poljšniku 1 krono. Skupaj 13 kron. Živili rodoljubni darovalci in njih nasledniki!

(Prvi letošnji družbinski večer,) ki ga je priredil odbor „Sokola“ v soboto v vrtnem salonu pri Maliču, bil je jako živahen. Reditelji bratje Bahovec, Barborič in D. Vernik se smejo opravičeno ponašati s tem, da se je tako lepo izvršil ta večer. Elegantna dvorana bila je do zadnjega kotička polna odličnega občinstva, narodnih dam in članov Sokola. Vzored bil je izredno zanimiv. Oddelek pevskega društva „Slavec“ izvajal je pod vodstvom g. Stancarja več zborov prav izborna in je občinstvo burno pozdravljalo vrle pevce, ki so morali vedno pridati še kako točko. Najbolji telovadci „Sokola“ izvajali so razne točke na bradli in se odlikovali po eleganci in točnosti, s katero so jih izvršili. Z nekaterimi nadežnimi mladimi silami pomnoženi društveni tamburaški zbor je krepko udarjal in sta posebno omilili „Podoknica“, katero je moral na splošno zahtevanje zapeti gosp. J. Nolli, in pa kvintet „Santa Lucia“, ki se je ponavljal pozneje. Da ni manjkalo navdušenih zdravic, razume se. Podstarosta dr. Kušar nazdravil je navzočim damam in članom, dalje še posebno „Slavcu“ in društvenim telovadcem in tamburašem. Dr. Vilfan nazdravil je dičnemu starosti Iv. Hribarju, ki pri vsaki priliki pokaže, kako mu je pri srcu slovensko sokolstvo. Zdravici sledili so burni Na zdar-klici priljubljenemu starosti. Jos. Nolli nazdravil je vrlemu „Slavcu“ in tamburašem. V imenu „Slavca“ zahvalil se je predsednik g. Dražil in napil „Sokolu“, posebno pa še njega starosti. Konečno zahvalil se je reditelj D. Vernik vsem udeležencem in se je zaključil oficijelni del večera. V prosti zabavi ostali so člani še dalj časa skupaj. Bodoči družbinski večer bode sredi meseca marca z vojaško godbo.

(Narodna čitalnica v Ljutomeru) izvolila si je za društveno leto 1894. sledeči odbor: g. Anton Šlamberger, c. kr. notar, predsednik; g. Ivan Kukovec, veleposestnik, podpredsednik; gospod Josip Ivančič, c. kr. kontrolor, tajnik; gosp. Anton Misja, posojilnični tajnik, denarničar; g. Frau Čih, učitelj, knjižničar; č. g. Ivan Skuhala, dekan in g. Fran Sršen, veleposestnik in trgovec, odbornika. Namestnikom so izvoljeni g. Toma Žargaj, Martin Čagran in Ludvik Babnik.

(Potres na Hrvatskem.) Minuli teden bil je v četrtek v jutro proti 1/4. uri v več krajih na Hrvatskem potres, tako v Sisku, v Glini, Stazi itd. Potres je trajal kakih pet sekund.

(Popravek.) Slavno uredništvo: Z ozirom na notico iz Črnomlja, natisneno v 26. številki cenjenega Vašega lista prosim Vas, da v zmislu § 19 tiskovnega zakona sprejmete in natisnete sledeči popravek: 1. Ni res, da je bila moja notica o Črnomljski poštni odpraviteljici, natisnena v 22. številki „Slovenskega Naroda“, povsem neosnovana; 2. Ni res, da se odpraviteljica ni branila vzprejeti v Št. Jernej namenjenega pisma s samoslovenskim naslovom; 3. Ni res, da je odpraviteljica le želela, naj se ji pove, kako se ta kraj nemški imenuje, da bi vedela, kam ima nakaznico upisati, temveč 4. res je, da se je poštna odpraviteljica branila, sprejeti v Št. Jernej na Dolenjskem namenjeno nakaznico s samoslovenskim napisom rekoč, da je ne ve kam poslati; 5. Res je, da se je jezila, ko ji je moja dekla prinesla nakaznico nespremenjeno nazaj in jo je šele vsled posredovanja v tistem času v uradno sobo stopivšega poštnega odpravitelja sprejela; 6. Res je, da je omenjena poštna odpraviteljica malo slovensščine zmožna in konečno 7. res je, da mi je naš gospod poštar sam povedal, da mu je bila ta poštna odpraviteljica na višjem mestu v službo priporočena. Ker je bilo torej moje poročilo povsem resnično, odvracam od sebe z vso odločnostjo Vaše prijazno svarilo glede zlorabe zaupnosti in speljevanja na led primerno v uporabo pri raznih vaših verodostojnih in veronedostojnih dopisnikih in prijateljih. Z odličnim spoštovanjem Davorin Frančič.

Slovinci in Slovenke! ne zabite družbe sv. Cirila in Metoda!

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 19. februarja. Danes se je začela kaz. obravnava proti 14 anarhistom. Zagovorniki so zahtevali, da bodi obravnava vsaj deloma javna, a sodišče je sklenilo absolutno tajnost. Potem se je čitala zatožnica. Okolica dež. sodišča se strogo nadzoruje.

Dunaj 19. februarja. Vlada je prepovedala za jutri sklicani delavski tabor in dela obsežne priprave, da prepreči eventualne demonstracije.

Budimpešta 19. februarja. Pred parlamentom zbrana številna množica je ministre, zlasti ministerskega predsednika in pravosodnega ministra živahno pozdravila. Poročevalec Teleszky je v zbornici vladi čestital, da je začela liberalno cerkveno politiko, češ, da s tem izvršuje politično oporoko Deakovo. Polonyi je potem utemeljeval svoj predlog, naj se pravosodnemu ministru izreče nezaupnica, ker je zakonski načrt pomanjkljiv. Govornik je odbijal očitaje, da je klerikalec in se izrekel za versko svobodo in enakopravnost konfesij.

Rim 19. februarja. Včeraj dopoldne daroval je papež slovesno sv. mašo, s katero so se zaključile slavnosti, prirejane za njegov škofovski jubilej. Te slavnosti se je udeležilo nad 50.000 oseb.

Bruselj 19. februarja. Policija je zaprla 15 inozemskih anarhistov, pri katerih je našla mnogo anarhističnih spisov in raznih razstreliv.

London 19. februarja. Vesti o ministerski krizi so neosnovane. Poročilo „Westminster Gazette“, da se je Gladstoneu naredila bel na oče, se oficijelno dementuje.

Tujci:

18. februarja.

Pri **Maltiš**: Germernann, Maleher, Löbl, Klümerer z Dunaja. — Cora iz Trsta. — Lackner iz Črnomlja. — Haide iz Beljaka.

Pri **Sionu**: Förster, With, Santner, Rauman z Dunaja. — Kluta iz Toplice. — Dolenc, Grandi, Posch iz Trsta. — Moline iz Novega Mesta.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
17. febr.	7. zjutraj	739.9 mm.	-4.0°C	sl. vzh.	obl.	0-20 mm.
	2. popol.	738.1 mm.	-0.2°C	sl. vzh.	obl.	snega.
	9. zvečer	738.8 mm.	-2.8°C	sl. vzh.	obl.	
18. febr.	7. zjutraj	738.7 mm.	-7.4°C	sl. vzh.	jasno	
	2. popol.	739.6 mm.	-3.0°C	sl. vzh.	obl.	0-00 mm.
	9. zvečer	741.7 mm.	-6.4°C	sl. vzh.	jasno	

Srednja temperatura -2.3° in -5.6°, za 27 in 6.0° pod normalom.

Dunajska borza

dné 19. februarja t. l.

Skupni državni dolg v notah	98	gld.	05	kr.
Skupni državni dolg v srebru	97	„	90	„
Avstrijska zlata renta	120	„	20	„
Avstrijska krona renta 4%	97	„	70	„
Ogerska zlata renta 4%	117	„	75	„
Ogerska krona renta 4%	95	„	—	„
Avstro-ogerske bančne delnice	1004	„	—	„
Kreditne delnice	363	„	—	„
London vista	125	„	25	„
Nemški drž. bankovci za 100 mark	61	„	15	„
20 mark	12	„	23	„
20 frankov	9	„	93	„
Italijanski bankovci	43	„	80	„
C. kr. cekini	5	„	92	„

Dne 17. februarja t. l.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	148	gld.	—	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	197	„	50	„
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	128	„	—	„
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	122	„	25	„
Kreditne srečke po 100 gld.	195	„	—	„
Ljubljanske srečke	24	„	—	„
Rudolfove srečke po 10 gld.	22	„	30	„
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	157	„	60	„
Tramvaj-društ. velj. 170 gld. a. v.	278	„	—	„
Papirnat rubelj	1	„	34	„

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1893.

Nastopno omenjeni prihajali in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času. Srednjeevropski čas je krajnemu času v Ljubljani za 2 minuti naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 19. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čes. Seltsthal v Aussee, Ischl, Gmundn, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Steyr, Linc, Budejovice, Pilsen, Marijine vane, Eger, Francove vane, Karlove vane, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.
Ob 7. uri 06 min. zjutraj osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čes. Seltsthal v Solnograd, Dunaj via Amstetten.
Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj.
Ob 4. uri 30 min. popoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Inomost, Bragnio, Curih, Genova, Paris, Linc, Ischl, Budejovice, Pilsen, Marijine vane, Eger, Francove vane, Karlove vane, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 5. uri 55 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Draždane, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Pilsnja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Ischla, Gmundena, Zella na Jeseru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Trbiša.
Ob 11. uri 27 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Draždane, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Pilsnja, Budejovic, Solnograda, Ischla, Gmundena, Linca, Steyra, Pariza, Geneva, Curiha, Bragnio, Zella na Jeseru, Lend-Gasteina, Inomosta, Ljubnega, Celovca, Pontabla, Trbiša.
Ob 4. uri 53 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiša.
Ob 9. uri 27 min. zvečer osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiša.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 6. uri 25 min. zjutraj v Kočevje.
" 13. " 00 " popoldne " " "
" 6. " 10 " zvečer " " "

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 8. uri 10 min. zjutraj iz Kočevja.
" 1. " 01 " popoldne " " "
" 8. " 46 " zvečer " " "

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).

Ob 7. uri 18 min. zjutraj v Kamnik.
" 2. " 05 " popoldne " " "
" 6. " 50 " zvečer " " "

Prihod v Ljubljano (drž. kol.).

Ob 6. uri 51 min. zjutraj iz Kamnika.
" 11. " 15 " popoldne " " "
" 6. " 30 " zvečer " " "

(4-40)

Zavarovalnica na življenje in hranilna banka v Stuttgartu.

(Lebensversicherungs- & Ersparnis-Bank in Stuttgart.)

Ustanovljena 1854. leta.

Pod državnim nadzorstvom.

Vsota zavarovanega kapitala: 384 milijonov m.

Premoženje bankino znaša: 104 milijone m.

Posebni rezervni fond: 17.8 milijonov m.

Ves prebitek pripada jedino le zavarovancem

in se mej te vsako leto razdeli in sicer na ta način, da se znižajo letne premije vsakega posameznega zavarovanca za 40%; ta prihodek ali dobiček se pa le dá doseči tako, ker vodstvo pozorno in šteditljivo posluje in ker ta zavod dela jedino na to, da pospešuje interese svojih zavarovancev.

Primer: 30 let star človek zavaruje za slučaj smrti 10.000 gld., letna premija znaša 246 gld., po 5. letu pa gld. 147 60 (torej za 40% menj).

35letni plača po 5. letu samo gld. 16.86 na leto, ali pa 40letni 20.10 od 1000 gld.; prvi bi torej vplačal, če bi 60 let star postal, za 10.000 gld. vsega vkup samo 4920 gld., 35letni 4777 " in 40letni 4690 " in v slučaju smrti se takoj izplača 10.000 gld. brez vsega odbitka.

Pri kombiniranem zavarovanju na doživljenje in na smrt (to je, če zavarovanec doživi v naprej določeno starost, sam potegne zavarovalnino, v slučaju prejšnje njegove smrti se pa ista takisto izplača takoj in v celem znesku) je vkupno plačilo tako nizko, da se isto s prostim zavarovanjem vred za slučaj smrti dobro obrestuje.

Primer: 30letni zavaruje 10.000 gld. na 55. leto, letna premija znaša po 5. letu 266 gld. 80 kr., vsega vkupe bi plačal 6438 gld. 50 kr. in izplačalo bi se njemu samemu 10.000 gld., ko doseže 55. leto svoje starosti; če bi pa preje umrl, pa banka izplača takoj celih 10.000 gld., če tudi ne bi bil več kot jeden obrok vplačal. (Ako bi pa zavaroval na 60. leto, bi vsega vkup vplačal 5727 gld. in vzprejel 10.000 gld.)

Iz tega se razvidi, da se zavarovancu vplačane premije dobro obrestujejo in je vrh tega za slučaj smrti brezplačno zavarovan.

Zavarovanje velja tudi za slučaj vojne za celo svoto brezplačno in brez vsake formalnosti. Pogoji zavarovanja so jako ugodni in se vsakemu, ki se hoče zavarovati, izročé pravila v celem obsegu z nastavki premij brezplačno. — Pojasnila, prospekti itd. dobivajo se pri

glavnem zastopu za Kranjsko: J. Lininger-ju v Ljubljani

ali pa pošilja isto

(1218-3)

bančni glavni nadzornik za Kranjsko, Štajersko, Koroško in Primorsko: Makso Veršec v Ljubljani, Mestni trg št. 9.